

La matèria obscura

«Ni un bri d'èpica, ni una idea amb voluntat de fer-se praxi concreta en l'art d'evitar complicar la vida de la gent»

La comprensió de l'univers es fa cada vegada més difícil, un fet contrari al que podríem pensar després de tanta investigació i diners esmerçats en aquesta fita. Esbrinar què és i com es comporta la matèria obscura, per exemple, havia esdevingut un repte. Ara, després de certs treballs entorn els muons (sí, l'àtom era divisible i de quina manera!), sembla com si tot hagués de tornar a començar, com si els fonaments de la física s'esvaïssin, ja massa teòrica i especulativa que s'havia tornat...

En política sembla produir-se altre tant. Els organicistes tendim a contemplar com éssers vius les comunitats polítiques: la seva història és com la dels humans, un seguit de fets acumulats des d'un origen, que mai és absolut perquè algú ens ha posat en el món, i que llisca sobre els dies amb voluntat de supervivència limitada, fins al moment de la mort, el misteri que enfrontem en solitud i amb el qual també deixem un rastre en la memòria i en la terra. Res és del tot nou, però en cada retorn hi afegim una variant de la matèria, perquè l'esperit hi juga amb ella una batalla. Per això *El 18 Brumari de Napoleó Bonapart*, l'opuscle de Karl Marx on es palesa la idea que la història es repeteix dos cops, un en forma de tragèdia, altre en forma de farsa... o seran més, les vegades?

A molt petita escala, molt més insignificant del que voldríem, el misteri sobre les lleis de la història i la mimesi grotesca de fets passats, també s'aplega sobre els actors d'aquest teatre de guinyol que ha esdevingut la formació, que no arriba, del Govern de Catalunya. Ni un bri d'èpica, ni una idea amb voluntat de fer-se praxi concreta en l'art d'evitar complicar la vida de la gent, ja no parlem de fer-la més senzilla. Els dies passen i potser creuen els actors convidats a la ?performance? que deixant-ho per al darrer moment el pacte el veurem com quelcom preuat. Però la nostra decepció va creixent tant com avancen els dies del buit, i la major és la dels que pensen que, aconseguides les majories concertades, això del viatge cap a la independència seria un dit i fet. Aconseguiran que pensem que són més prescindibles del que han demostrat fins ara i que ells també són part de la incomprendible matèria obscura.